

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

z 26. januára 2006 *

Vo veci T-364/03,

Medici Grimm KG, so sídlom v Rodgau Hainhausen (Nemecko), v zastúpení:
R. MacLean, solicitor, a E. Gybels, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: M. Bishop, splnomocnený zástupca, za právnej
pomoci G. Berrisch, advokát,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: N. Khan a T. Scharf, splnomoc-
není zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorej predmetom je žaloba podaná podľa článku 235 ES a článku 288 druhého odseku ES smerujúca k náhrade škody údajne utrpenej žalobcom v dôsledku absencie retroaktívneho účinku nariadenia Rady (ES) č. 2380/98 z 3. novembra 1998, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1567/97, ktorým sa zavádza konečné antidumpingové clo na dovoz kožených kabeliek pochádzajúcich z Čínskej ľudovej republiky [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 296, s. 1), čiastočne zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 29. júna 2000, Medici Grimm/Rada (T-7/99, Zb. s. II-2671),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia P. Mengozzi a I. Wiszniewska-Bialecka,
tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. septembra 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

- 1 Nariadenie Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 2331/96 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 317, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 76) a nariadením Rady

(ES) č. 905/98 z 27. apríla 1998 (Ú. v. ES L 128, s. 18; Mim. vyd. 11/010, s. 111) (ďalej len „základné nariadenie“), ustanovuje právny rámec uplatniteľný v Spoločenstve v oblasti dumpingu v čase skutočností, ktoré sú predmetom sporu, t. j. 6. novembra 1998, keď nadobudlo účinnosť nariadenie Rady (ES) č. 2380/98 z 3. novembra 1998, ktoré mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1567/97, ktorým sa zavádza konečné antidumpingové clo na dovoz kožených kabeliek pochádzajúcich z Čínskej ľudovej republiky [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 296, s. 1).

2 Článok 1 ods. 1 základného nariadenia je formulovaný takto:

„Antidumpingové clo sa môže vzťahovať na akýkoľvek dumpingový výrobok, ktorého prepustenie do voľného obehu v Spoločenstve spôsobuje ujmu.“

3 Článok 11 ods. 3 nariadenia stanovuje:

„Potrebu pokračovať v ukladaní [antidumpingových] opatrení možno taktiež preskúmať, ak je to opodstatnené, z podnetu Komisie alebo na žiadosť členského štátu, alebo za predpokladu, že uplynulo primerané obdobie, alebo minimálne jeden rok od uloženia konečného opatrenia, na žiadosť ľubovoľného vývozcu alebo dovozcu, alebo výrobcov Spoločenstva, ktorá obsahuje dostatočné dôkazy odôvodňujúce potrebu takéhoto predbežného preskúmania.“

Predbežné preskúmanie sa začne, ak príslušná žiadosť obsahuje dostatočné dôkazy, že pokračujúce uloženie opatrenia už nie je potrebné na vyrovnanie dumpingu a/ alebo že je nepravdepodobné, že by ujma pokračovala, alebo sa opakovala

vyskytovala, ak by sa opatrenie zrušilo alebo zmenilo, alebo že existujúce opatrenie nie je alebo už nie je odôvodnené na kompenzáciu dumpingu, ktorý spôsobuje ujmu.

Pri vykonávaní prešetrovania podľa tohto odseku môže Komisia okrem iného zvážiť, či sa okolnosti, ktoré sa týkajú dumpingu a ujmy, významne zmenili, alebo či existujúcimi opatreniami sa dosahujú zamýšľané výsledky, pokiaľ ide o odstránenie ujmy predtým vymedzenej podľa článku 3. V týchto prípadoch sa berie do úvahy konečné určenie všetkých relevantných a náležite zdokumentovaných dôkazov.“

4 Odsek 5 tohto istého článku stanovuje:

„Príslušné ustanovenia tohto nariadenia vo vzťahu k postupom a uskutočňovaniu prešetrovania s výnimkou tých, ktoré sa týkajú lehôt, sa vzťahujú na každé preskúmanie uskutočnené podľa odsekov 2, 3 a 4. Akékoľvek takéto preskúmanie sa uskutoční rýchlo a efektívne a spravidla sa ukončí do 12 mesiacov od dátumu začatia preskúmania.“

5 Odsek 6 tohto istého článku spresňuje:

„Preskúmania podľa tohto článku sa začnú zo strany Komisie po konzultácii s poradným výborom. Tam, kde je to na základe preskúmania opodstatnené, opatrenia sa zrušia alebo zachovajú v súlade s odsekom 2, alebo zrušia, zachovajú, alebo zmenia a doplnia v súlade s odsekmi 3 a 4 orgánom Spoločenstva, ktorý je zodpovedný za ich zavedenie...“

6 Odsek 8 toho istého článku stanovuje:

„Bez ohľadu na odsek 2 môže dovozca požadovať náhradu vybraného cla tam, kde sa preukáže, že dumpingové rozpätie, na základe ktorého boli clá zaplatené, bolo odstránené alebo znížené na úroveň, ktorá je pod úrovňou cla, ktoré je v platnosti.

Pri požadovaní náhrady antidumpingového cla podá dovozca žiadosť Komisii. Žiadosť sa podá prostredníctvom členského štátu, na ktorého území bol výrobok prepustený do voľného obehu do šiestich mesiacov od dátumu, kedy bola výška konečného cla, ktoré sa má vyberať, náležito určená príslušnými orgánmi alebo od dátumu, kedy bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté vyberať príslušné čiastky, ktoré sú zabezpečené prostredníctvom dočasného cla. Členské štáty príslušnú žiadosť bezodkladne doručia Komisii.

...“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 7 Predmetné konanie treba vnímať v kontexte sporu, ktorý vznikol medzi žalobcom a Komisiou a Radou v nadväznosti na nadobudnutie účinnosti nariadenia č. 2380/98.
- 8 V roku 1996 začala Komisia antidumpingové konanie týkajúce sa dovozu kabeľiek pochádzajúcich z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. ES C 132, 1996, s. 4). Na

prešetrovaní Komisie sa nezúčastnil ani žalobca dovážajúci kožené kabelky vyrobené spoločnosťou Lucci Creation Ltd usadenou v Hongkongu, ktorá vlastní priemyselné zariadenia v Číne a vyrába kožené kabelky zhotovené výlučne pre žalobcu v Spoločenstve, ani spoločnosť Lucci Creation.

- 9 Nariadením (ES) č. 209/97 z 3. februára 1997, ktorým sa zavádza dočasné antidumpingové clo na dovoz niektorých kabeliek kožených kabeliek pochádzajúcich z Čínskej ľudovej republiky [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 33, s. 11), ktoré nadobudlo účinnosť 4. februára 1997, uložila Komisia na tento dovoz dočasné antidumpingové clo v maximálnej výške 39,2 %.

- 10 Nariadením Rady (ES) č. 1567/97 z 1. augusta 1997, ktorým sa zavádza konečné antidumpingové clo na dovoz kožených kabeliek pochádzajúcich z Čínskej ľudovej republiky a ukončuje konanie týkajúce sa dovozu kabeliek z plastových alebo textilných látok pochádzajúcich z Čínskej ľudovej republiky [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 208, s. 31), ktoré nadobudlo účinnosť 3. augusta 1997, Rada uložila konečné antidumpingové clo na dovoz kožených kabeliek pochádzajúcich z Čínskej ľudovej republiky v maximálnej výške 38 %. Keďže spoločnosť Lucci Creation sa nezúčastnila na konaní, neudelil sa jej individuálny prístup a na dovoz jej výrobkov žalobcom do Spoločenstva sa uplatnila zostatková sadzba vo výške 38 %. Žalobca nariadenie č. 1567/97 nenapadol.

- 11 Dňa 13. septembra 1997, t. j. šesť týždňov po uverejnení nariadenia č. 1567/97, po tom, ako sa značný počet výrobcov a vývozcov z Čínskej ľudovej republiky skontaktoval s Komisiou s cieľom požiadať o individuálny prístup, pričom Komisia nemohla tieto žiadosti zohľadniť, pretože boli podané po uplynutí lehoty stanovenej na pôvodné prešetrovanie, uverejnila Komisia stanovisko vyzývajúce výrobcov

a vývozcov, aby predložili dokumenty odôvodňujúce začatie predbežného preskúmania antidumpingových opatrení uložených nariadením č. 1567/97 (Ú. v. ES C 278, s. 4). Spoločnosť Lucci Creation, ako výrobca a vývozca, odpovedala na výzvu zaslaním požadovaných informácií Komisii.

- 12 Dňa 13. decembra 1997 uverejnila Komisia stanovisko (Ú. v. ES C 378, s. 8), ktorým sa formálne začalo predbežné preskúmanie antidumpingových opatrení uložených nariadením č. 1567/97, hoci na jednej strane ešte neuplynula lehota jedného roka ustanovená v článku 11 ods. 3 základného nariadenia, začínajúca plynúť od uloženia konečného opatrenia, ktorým je v prejednávanej veci nariadenie č. 1567/97 z 1. augusta 1997 a po uplynutí ktorej môžu dovozcovia alebo vývozcovia na základe dôkazov požiadať Komisiu o predbežné preskúmanie, a na druhej strane nijaká zmena okolností nemohla odôvodniť začatie preskúmania Komisiou (rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. júna 2000, Medici Grimm/Rada, T-7/99, Zb. s. II-2671, ďalej len „rozsudok Medici Grimm I“, bod 83). Komisia však vo svojom stanovisku uviedla, že rozsah preskúmania sa obmedzuje na otázku individuálneho prístupu k výrobcam a vývozcom. Zvolené obdobie prešetrovania bolo rovnaké ako obdobie v konaní, ktoré viedlo k prijatiu nariadenia č. 1567/97, t. j. obdobie medzi 1. aprílom 1995 a 31. marcom 1996 (ďalej len „obdobie prešetrovania“).
- 13 V priebehu tohto nového prešetrovania sa na dovoz kabeliek, na ktorý sa nevzťahoval individuálny prístup podľa nariadenia č. 1567/97, naďalej uplatňovalo zostatkové antidumpingové clo vo výške 38 %.
- 14 Počas tohto istého prešetrovania žalobca opakovane písomne pred Komisiou tvrdil, že nariadeniu, ktoré bude prijaté na základe tohto prešetrovania, treba priznať retroaktívny účinok najmä preto, že v ňom použité údaje sa vzťahovali na rovnaké obdobie ako obdobie pre pôvodné prešetrovanie, ktoré viedlo k prijatiu nariadenia č. 1567/97. Z toho istého dôvodu žalobca tiež Komisiu opakovane požiadal

o náhradu antidumpingového cla zaplateného od 3. augusta 1997, t. j. dňa nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 1567/97. Vysvetľuje tiež, že neinicioval konanie o náhradu na základe článku 11 ods. 8 základného nariadenia, pretože očakával, že nové opatrenia sa budú uplatňovať retroaktívne.

- 15 Dňa 17. augusta 1998 však žalobca na základe článku 11 ods. 8 základného nariadenia podal na nemecké colné orgány prvú žiadosť o náhradu sumy vo výške 1 046 675,81 nemeckých mariek (DEM), ktorá zodpovedá antidumpingovému clu uhradenému k tomuto dátumu.
- 16 Formou predbežnej odpovede Komisia listom zo 14. septembra 1998 informovala žalobcu, že pätnásť platieb v celkovej sume 406 755,77 DEM sa zdá byť uhradených pred obdobím šiestich mesiacov predchádzajúcich podaniu tejto prvej žiadosti o náhradu, a nemôžu byť teda zohľadnené na základe článku 11 ods. 8 základného nariadenia.
- 17 V dokumente, ktorý sa týka záverečných informácií z 27. augusta 1998, Komisia potvrdila, že žalobca a Lucci Creation požívali 0 % dumpingovú maržu a zamietla žiadosť žalobcu na retroaktívne uplatnenie upravenej colnej sadzby.
- 18 Dňa 3. novembra 1998 Rada prijala nariadenie č. 2380/98, z ktorého vyplýva, že v súvislosti s dovozom výrobkov Lucci Creation žalobcom počas obdobia prešetrovania nebol zistený žiaden dumping a že v dôsledku toho Lucci Creation oprávnené požívala 0 % individuálnu dumpingovú maržu. Rada však zamietla žiadosť o retroaktívny účinok, pričom svoje stanovisko zdôvodnila na jednej strane

výhľadovou povahou opatrení prijatých v nadväznosti na prešetrovanie v rámci preskúmania a na druhej strane skutočnosťou, že „by sa tým neoprávnene odškodnili vývozcovia, na ktorých sa podľa tohto prešetrovania uplatňuje clo nižšie, ako je zostatkové clo pre odmietanie spolupráce počas pôvodného prešetrovania“.

- 19 Dňa 3. decembra 1998 žalobca podal na nemecké colné orgány druhú žiadosť o náhradu sumy vo výške 409 777,34 DEM zodpovedajúcej antidumpingovému clu, ktoré bolo zaplatené medzi 18. augustom a 6. novembrom 1998.
- 20 Dňa 12. januára 1999 podal žalobca na Súd prvého stupňa žalobu vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Medici Grimm I.
- 21 Dňa 24. januára 2000 prijala Komisia rozhodnutie, ktoré sa týka dvoch žiadostí o náhradu antidumpingového cla podaných v ten istý deň žalobcom. Týmto rozhodnutím uznala náhradu cla v celkovej výške 1 049 697,38 DEM a zamietla náhradu vo výške 406 755,77 DEM, keďže toto clo bolo zaplatené za plnenia vykonané počas obdobia pred obdobím šiestich mesiacov, ktoré predchádzalo podaniu žiadosti o náhradu.
- 22 Približne 30. marca 2000 vykonali nemecké colné orgány v prospech žalobcu prvú náhradu antidumpingového cla vo výške 682 385,46 DEM. Táto suma predstavuje sumu schválenú rozhodnutím Komisie z 24. januára 2000, pričom sa vykonal odpočet zo súm vybratých nemeckými orgánmi v nadväznosti na kontrolu dovozných záznamov žalobcu.

- 23 Približne 2. júna 2000 nahradili nemecké colné orgány dodatočnú sumu 229 502,16 DEM predstavujúcu prehodnotenú clo za obdobie od 17. februára do 5. novembra 1998. Táto náhrada však bola provizórna, za podmienky, že sa uskutoční preskúmanie rozhodnutia Komisie z 24. januára 2000, ktoré predpokladá bod 4 tohto rozhodnutia. Dňa 6. júna 2000 teda podal žalobca tretiu žiadosť o náhradu, požadujúc túto sumu.
- 24 Dňa 29. júna 2000 vydal Súd prvého stupňa rozsudok *Medici Grimm I*. Týmto rozsudkom Súd prvého stupňa zrušil článok 2 nariadenia č. 2380/98 v rozsahu, v akom Rada nevyvodila v súvislosti s dovozom výrobkov *Lucci Creation* žalobcom všetky dôsledky zo záverov prešetrovania vykonaného v rámci preskúmania.
- 25 Po tom, ako Súd prvého stupňa skonštatoval, že zmena okolností nemohla odôvodniť začatie preskúmania Komisiou, zdôraznil, že Komisia sa rozhodla použiť to isté obdobie prešetrovania ako obdobie tvoriace základ pre uloženie konečného cla nariadením č. 1567/97. Vyvodil z toho, že Rada nevykonala preskúmanie platných opatrení, ale že v skutočnosti znovu otvorila pôvodné konanie. V dôsledku toho nemohli inštitúcie zamietnuť žiadosť žalobcu smerujúcej k priznaniu retroaktívneho účinku individuálnej sadzby 0 %, ktorá mu bola udelená nariadením č. 2380/98, odôvodňovať štruktúrou a cieľom preskúmania.
- 26 Súd prvého stupňa rozhodol, že inštitúcie Spoločenstva tým, že v prešetrovaní v rámci preskúmania skonštatovali, že jedna z náležitostí, na základe ktorých bolo uložené konečné antidumpingové clo, chýbala, nemožno sa viac domnievať, že pri prijímaní nariadenia č. 1567/97 boli splnené všetky podmienky ustanovené v článku 1 základného nariadenia a že ochranné obchodné opatrenia proti dovozu spoločnosti *Lucci Creation* do Spoločenstva boli potrebné. Keďže inštitúcie zistili, že *Lucci Creation* počas obdobia prešetrovania nepraktikoval dumping, mali pripísať tomuto zisteniu retroaktívny účinok.

27 Súd prvého stupňa teda čiastočne zrušil nariadenie č. 2380/98 v rozsahu, v akom Rada nepriznala retroaktívny účinok zmene sadzby antidumpingového cla uloženého na dovoz výrobkov spoločnosti Lucci Creation žalobcom. Súd prvého stupňa však ponechal toto nariadenie v platnosti až dovtedy, kým inštitúcie neprijmú opatrenia na vykonanie rozsudku.

28 Proti tomuto rozsudku nebolo podané odvolanie.

29 Dňa 22. januára 2001 v nadväznosti na podanie návrhu nariadenia Komisiou, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1567/97, Rada prijala nariadenie (ES) č. 133/2001 v súvislosti s dátumom uplatnenia určitých antidumpingových opatrení pre dovoz kožených kabeliek pochádzajúcich z Čínskej ľudovej republiky [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 23, s. 9), aby sa tak dosiahol súlad s rozsudkom Medici Grimm I.

30 Článok 1 nariadenia č. 133/2001 pridáva k článku 3 nariadenia č. 1567/97 tento odsek:

„Pokiaľ ide o kožené kabelky vyrábané Lucci Creation Ltd a dovážané Medici Grimm KG..., od 3. augusta 1997 sa uplatňuje nulová colná sadzba.“ [*neoficiálny preklad*]

31 Toto nariadenie nadobudlo účinnosť 26. januára 2001.

- 32 Približne 9. februára 2001 v nadväznosti na prijatie nariadenia č. 133/2001 vykonali nemecké colné orgány dve dodatočné náhrady vo výške 16 068,60 DEM a 120 369,64 DEM zodpovedajúce zadržaným platbám v dôsledku prehodnotenia antidumpingového cla, ktoré žalobca dlhoval za obdobie predchádzajúce 17. februáru 1998.
- 33 Okolo 19. februára 2001 vykonali nemecké colné orgány poslednú náhradu vo výške 425 115,90 DEM.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 34 Podaním do kancelárie Súdu prvého stupňa 31. októbra 2003 podal žalobca túto žalobu.
- 35 Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 16. februára 2004 požiadala Komisia o vstup do konania ako vedľajší účastník konania na podporu Rady. Uznesením zo 6. mája 2004 predseda štvrtej komory Súdu prvého stupňa tomuto návrhu vyhovel.
- 36 Listom z 18. júna 2004 informovala Komisia Súd prvého stupňa, že nepredloží vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania, ale že sa zúčastní na ústnej časti konania.
- 37 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (štvrtá komora) rozhodol otvoriť ústnu časť konania.

38 Ústne prednesy a odpovede účastníkov konania na ústne otázky Súdu prvého stupňa boli vypočuté na pojednávaní 14. septembra 2005.

39 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- vyhlásil žalobu za prípustnú,

- určil, že na základe článku 288 druhého pododseku ES je Rada zodpovedná za škodu, ktorá mu bola spôsobená, a zaviazal Radu na náhradu škody vo výške 168 315 eur alebo vo výške, ktorú Súd prvého stupňa bude považovať za primeranú,

- zaviazal Radu na náhradu trov konania.

40 Rada navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,

- zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

41 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa žalobu zamietol.

O prípustnosti

Tvrdenia účastníkov konania

- 42 Rada tvrdí, že žaloba je neprípustná, pričom formálne nevzniesla námietku neprípustnosti samostatným podaním na základe článku 114 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Podanie nespĺňa požiadavky článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora a článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku z dvoch dôvodov.
- 43 Po prvé žalobca nepredložil dostatočné množstvo údajov, aby bolo možné identifikovať akt Spoločenstva alebo konanie, ktoré malo spôsobiť škodu, pretože iba označil nariadenie č. 2380/98, nekonanie Rady, „nezákonné konanie Rady pri prijatí“ nariadenia č. 2380/98 alebo „zachovanie“ antidumpingového cla. V každom prípade nespresnil v každom z týchto prípadov, prečo predstavujú dostatočne závažné porušenie právneho pravidla určeného na jeho ochranu, a dôvod, pre ktorý mu toto porušenie spôsobilo škodu.
- 44 Po druhé dostatočne nespresnil právne pravidlo alebo pravidlá, ktoré Rada porušila. Podanie je založené na „článkoch 1 a 15, na článku 11 ods. 3, na článku 7 ods. 1, na článku 9 ods. 4 [základného nariadenia] a — vo všeobecnosti — na ‚zárukách priznaných na základe základného nariadenia‘“. Žalobca ani v tomto prípade v súvislosti so žiadnym z uvedených ustanovení nevysvetlil, v čom ho Rada poškodila, ani akým spôsobom by mali byť ustanovenia určené na ochranu jeho záujmov.
- 45 Žalobca tvrdí, že jeho žaloba je prípustná. Po prvé práve prijatie nariadenia č. 2380/98 a osobitne odmietnutie Rady vyvodit' všetky dôsledky zo záverov prešetrovania v rámci preskúmania spôsobilo škodu. Po druhé právne pravidlo

Spoločenstva, ktoré bolo porušené, je z právneho hľadiska dostatočne identifikované. Ide o článok 1 ods. 1 základného nariadenia, ďalšie ustanovenia základného nariadenia citované v žalobe (článok 7 ods. 1, článok 9 ods. 4 a článok 11 ods. 5) sú uvádzané jedine preto, že podľa žalobcu podporujú základnú zásadu stanovenú článkom 1 ods. 1 základného nariadenia.

- 46 Dodáva, že námietka o prekážke konania uvádzaná Radou musí byť zamietnutá vzhľadom na článok 46 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku, keďže Rada opomenula neprípustnosť žaloby formálne navrhnúť, čo Rada spochybňuje tvrdiac, že jej návrh smerujúci k zamietnutiu žaloby je dostatočný.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 47 Na úvod treba poznamenať, že táto žaloba formálne smeruje proti Rade a nie proti Spoločenstvu. Podľa ustálenej judikatúry však skutočnosť, že žaloba, ktorej cieľom je na základe článku 288 druhého odseku ES založiť mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva z dôvodu škody údajne spôsobenej inštitúciou Spoločenstva, smeruje proti samotnej inštitúcii, nespôsobuje neprípustnosť žaloby. Takéto podanie treba považovať za podanie smerujúce proti Spoločenstvu zastúpenému touto inštitúciou (rozsudok Súdneho dvora z 9. novembra 1989, Briantex a Di Domenico/EHS a Komisia, 353/88, Zb. s. 3623, bod 7, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. apríla 2002, Lamberts/Médiateur, T-209/00, Zb. s. II-2203, bod 48).
- 48 Pokiaľ ide o prekážku konania uvádzanú Radou, hoci článok 46 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku ustanovuje, že vyjadrenie k žalobe musí obsahovať návrhy žalovaného, tento článok nerozlišuje medzi návrhmi týkajúcimi sa prijateľnosti

žaloby a návrhmi týkajúcimi dôvodnosti žaloby. Uvedený článok tiež od žalovaného nevyžaduje, aby vo svojich návrhoch spresnil nad rámec tvrdení uvedených v hlavnej časti svojich vyjadrení k žalobe, z akého dôvodu by mal Súdny dvor prijať alebo zamietnuť žalobu.

49 V prejednávanej veci Rada v hlavnej časti svojich vyjadrení k žalobe výslovne uviedla, že sa domnieva, že žaloba sa má zamietnuť ako neprípustná, a v návrhoch týchto vyjadrení uviedla, že žiada Súd prvého stupňa zamietnuť žalobu. Tvrdenie žalobcu týkajúce sa neprípustnosti námietky o prekážke konania uvádzanej Radou musí byť zamietnuté (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. februára 2000, ADT Projekt/Komisia, T-145/98, Zb. s. II-387, body 67 a 69). V každom prípade je prekážka konania uvádzaná Radou dôvodom verejného záujmu a môže byť súdom uplatnená aj bez návrhu.

50 Prekážku konania uvádzanú Radou preto treba preskúmať.

51 Podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora uplatniteľného na Súd prvého stupňa podľa článku 53 prvého odseku tohto štatútu a článku 44 ods. 1 písm. c) a d) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa musí každá žaloba obsahovať uvedenie predmetu konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Toto uvedenie musí byť dostatočne jasné a presné preto, aby umožnilo žalovanému pripraviť svoju obranu a Súdu prvého stupňa rozhodnúť o žalobe. Na účely zabezpečenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je na to, aby žaloba bola prípustná, potrebné, aby z textu samotnej žaloby vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, prinajmenšom stručne, ale súdržným a pochopiteľným spôsobom (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. mája 1997, Guérin automobiles/Komisia, T-195/95, Zb. s. II-679, bod 20, a z 3. februára 2005, Chiquita Brands a i./Komisia, T-19/01, Zb. s. II-315, bod 64).

- 52 Na splnenie týchto požiadaviek musí žaloba smerujúca k náhrade škody údajne spôsobenej inštitúciou Spoločenstva obsahovať náležitosti, ktoré umožňujú identifikovať konanie, ktoré žalobca inštitúcii vytýka, dôvody, pre ktoré sa domnieva, že existuje príčinná súvislosť medzi konaním a škodou, ktorú ako tvrdí, utrpel, rovnako ako povahu a rozsah tejto škody (rozsudky Súdu prvého stupňa z 10. júla 1990, Automec/Komisia, T-64/89, Zb. s. II-367, bod 73, a Chiquita Brands a i./Komisia, už citovaný, bod 65).
- 53 V predjednávanej veci je sporná jedine identifikácia konania vytýkaného Rade.
- 54 Pokiaľ ide o akt Rady, ktorý mal spôsobiť škodu, zo spisu jasne vyplýva, a to predovšetkým z údajov uvedených v žalobe a v replike, že ide o prijatie nariadenia č. 2380/98 a presnejšie o odmietnutie Rady vyvodiť v tomto nariadení všetky dôsledky zo záverov prešetrovania, na základe ktorého sa nariadenie prijalo. V dôsledku toho musí byť námietka o prekážke konania uvádzaná Radou a založená na nedostatku identifikácie aktu, ktorý mal spôsobiť škodu, zamietnutá.
- 55 Pokiaľ ide o identifikáciu právneho pravidla, ktoré bolo porušené, je pravda, že sa žaloba neodvoláva iba na článok 1 ods. 1 základného nariadenia, ale tiež na jeho článok 7 ods. 1, článok 9 ods. 4 a článok 11 ods. 5, spresňujúc, že „cieľom týchto ustanovení je chrániť jednotlivcov pred neoprávneným a neodôvodneným uložením antidumpingového cla, ak nezodpovedá trom podstatným kritériám“. Žalobca však vo svojej replike spresnil, že sa dovoláva iba porušenia článku 1 ods. 1 základného nariadenia a že ostatné ustanovenia tohto nariadenia citované v žalobe boli uvedené len na objasnenie základnej zásady stanovenej týmto článkom. Vzhľadom na túto skutočnosť a prihliadnuc na to, že na jednej strane sa žalobca vo svojej žalobe dovoláva porušenia článku 1 ods. 1 základného nariadenia a že na strane druhej sa pripúšťa, aby žalobca spresnil svoj návrh v rámci repliky (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 224), námietka o prekážke konania uvádzaná Radou, založená na neexistencii identifikácie právneho pravidla, ktoré mala Rada porušiť, musí byť zamietnutá.

- 56 Spis tiež preukazuje, že Rada mohla zaistiť svoju obranu tak v súvislosti s nezákonným konaním, ktoré sa jej vytýka, ako aj s právnym pravidlom, ktoré malo byť porušené.
- 57 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žaloba je prípustná.

O veci samej

- 58 Na úvod Súd prvého stupňa konštatuje, že táto žaloba je návrhom na náhradu škody, ktorý je založený na článku 235 ES a článku 288 druhom odseku ES.
- 59 Podľa ustálenej judikatúry je vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva podľa článku 288 druhého odseku ES podmienený splnením súhrnu podmienok, konkrétne nezákonnosťou konania vytýkaného inštitúciám, existenciou škody a existenciou príčinnej súvislosti medzi uvádzaným konaním a uplatňovanou škodou (rozsudok Súdneho dvora z 29. septembra 1982, *Oleifici Mediterranei/EHS*, 26/81, Zb. s. 3057, bod 16, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. marca 2005, *EnBW Kernkraft/Komisia*, T-283/02, Zb. s. II-913, bod 84).
- 60 Pokiaľ jedna z podmienok nie je splnená, žaloba musí byť zamietnutá v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné skúmať ostatné podmienky vzniku danej mimozmluvnej zodpovednosti (rozsudok *EnBW Kernkraft/Komisia*, už citovaný, bod 85).

- 61 V prejednávanej veci je zrejmé, že nezákonnosť konania, ktorú žalobca vytýka Rade, t. j. prijatie nariadenia č. 2380/98 bez toho, aby bol zmene sadzby antidumpingového cla uloženého na dovoz výrobkov Lucci Creation žalobcom priznaný retroaktívny účinok, bola preukázaná rozsudkom Medici Grimm I a že podľa bodu 87 tohto rozsudku je tiež preukázané porušenie článku 1 ods. 1 základného nariadenia Radou.
- 62 Táto okolnosť však nestačí na určenie, že prvá podmienka vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva týkajúca sa zákonnosti konania vytýkaného danej inštitúcii je naplnená. Pokiaľ ide o túto podmienku, judikatúra vyžaduje, aby sa preukázalo dostatočne závažné porušenie právneho pravidla, ktorého cieľom je priznať jednotlivcom práva (rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, Zb. s. I-5291, bod 42).
- 63 Keďže dve podmienky týkajúce sa povahy uvádzaného právneho pravidla a závažnosti jeho porušenia sú kumulatívne, treba za okolností, aké sú v prejednávanej veci, najskôr preskúmať otázku, či konanie Rady predstavuje dostatočne závažné porušenie článku 1 ods. 1 základného nariadenia.

Tvrdenia účastníkov konania

- 64 Žalobca tvrdí, že kritérium na určenie, že porušenie práva Spoločenstva je dostatočne závažné, je zjavné a závažné prekročenie medzí diskrečnej právomoci danou inštitúciou Spoločenstva. Ak táto inštitúcia disponuje iba značne obmedzeným rozsahom voľnej úvahy alebo žiadnym, môže na určenie existencie dostatočne závažného porušenia postačovať jednoduché porušenie práva Spoločenstva.

- 65 V prejednávanej veci Rada mohla jedine vyvodiť závery zo svojich zistení a priznať retroaktívny účinok prijatým opatreniam bez uplatnenia voľnej úvahy. Súd prvého stupňa už o tejto otázke rozhodol v bodoch 85 a 86 rozsudku *Medici Grimm I*. Rozsudok *Medici Grimm I* určil, že Rada nedisponovala diskrečnou právomocou pri rozhodovaní, či z preskúmania vyvodí, alebo nie všetky dôsledky, a preto aj jednoduché porušenie práva Spoločenstva stačí na preukázanie existencie dostatočne závažného porušenia.
- 66 Tri ďalšie faktory preukazujú skutočnosť, že Rada mala pri prijímaní nariadenia č. 2380/98 len malý alebo žiadny rozsah voľnej úvahy. Po prvé nariadenie malo obmedzený rozsah pôsobnosti a význam. Po druhé vykonané preskúmanie nemalo implikovať voľbu ekonomickej politiky inštitúcií, a teda malo malý alebo žiadny rozsah voľnej úvahy nad rámec preskúmania vývozných cen čínskych vývozcov, zúčastnených na prešetrovaní. Naopak, uplatnenie obdobia prešetrovania pôvodne zvoleného na prijatie nariadenia č. 1567/97 pripodobnilo konanie k správne konaniu vylučujúcemu voľbu bežných politík, na ktoré sa vzťahuje bežné preskúmanie. Po tretie nariadenie č. 2380/98 sa obmedzilo na vyvodenie záverov z analýzy informácií, ktoré žalobca a Lucci Creation poskytli Komisii v rámci jej prešetrovania.
- 67 Subsidiárne žalobca dodáva, že Rada v každom prípade zjavným a závažným spôsobom prekročila medze voľnej úvahy, ktorou disponuje. Nedodržanie záruk priznaných základným nariadením je zjavné, pretože Rada nezohľadnila dôsledky záverov prešetrovania, pričom mala v úmysle uzavrieť prešetrovanie v rámci preskúmania na základe článku 11 ods. 3 základného nariadenia, aby sa tak vyhla dôsledkom záverov tohto prešetrovania, hoci v skutočnosti dané konanie predstavovalo opätovné otvorenie pôvodného prešetrovania.
- 68 Porušenie záruk priznaných základným nariadením sa stalo závažnejším v dôsledku troch faktorov. Po prvé žalobca Radu upozornil na skutočnosť, že odmietnutie

priznať retroaktívny účinok záverom nariadenia č. 2380/98 nie je zlučiteľné so štruktúrou základného nariadenia. Po druhé dôsledky tohto odmietnutia pre žalobcu sa dali predvídať a napriek tomu na ne Rada neprihliadla s odôvodnením, že nie sú relevantné. Po tretie voľba pôvodného obdobia prešetrovania mala upriamiť pozornosť Rady na neobvyklý charakter konania a malo byť pre ňu zrejmé, že nariadenie č. 2380/98 má byť prijaté s cieľom čeliť súboru osobitných okolností, z ktorých možno predpokladať, že budú mať osobitné dôsledky.

69 Navyše dôvody uvádzané Radou na odôvodnenie jej odmietnutia podrobiť sa záverom preskúmania sú rovnocenné so zneužitím právomoci.

70 V každom prípade vzhľadom na skutkové okolnosti v prejednávanej veci predstavuje konanie Rady dostatočne závažné porušenie práva Spoločenstva, keďže Rada vedela o skutočnosti, že informácie týkajúce sa obdobia pôvodného prešetrovania neboli pred tým nikdy použité na vykonanie prešetrovania v rámci preskúmania, keďže retroaktívne antidumpingové opatrenia boli už prijaté v minulosti a ťažkosti, s ktorými sa Rada stretla, neboli pre posúdenie zákonnosti týchto aktov relevantné.

71 Rada odpovedá, že ak sa aj Súd prvého stupňa domnieva, že porušila právne pravidlo určené na ochranu žalobcu, toto porušenie nie je dostatočne závažné. Posúdenie, či je porušenie práva Spoločenstva dostatočne závažné, alebo nie, sa musí vykonať predovšetkým s prihliadnutím na zložitosť situácií, ktoré sa majú vyriešiť, na ťažkosti uplatnenia alebo výkladu textov a osobitne na rozsah voľnej úvahy, ktorou disponuje autor spochybneného aktu. Okrem iného, rozhodujúcim kritériom na určenie, že porušenie práva Spoločenstva je dostatočne závažné, je zjavné a závažné prekročenie

medzi diskrečnej právomoci danou inštitúciou Spoločenstva. Ak táto inštitúcia disponuje značne obmedzeným alebo dokonca žiadnym rozsahom voľnej úvahy, môže na určenie existencie dostatočne závažného porušenia postačovať jednoduché porušenie práva Spoločenstva.

72 V prejednávanej veci sa Rada domnieva, že v súvislosti s otázkou retroaktivity nariadenia č. 2380/98 disponuje priestorom pre voľnú úvahu.

73 Rada na jednej strane zdôrazňuje, že jej stanovisko v otázke, či má mať nariadenie č. 2380/98 retroaktívny účinok, alebo nie, bolo prijaté na základe postupu, ktorý sa rozbehol začatím prešetrovania v rámci preskúmania na žiadosť členských štátov, a na druhej strane, že v dôsledku prijatia tohto nariadenia sa žalobca ocitol v priaznivejšej situácii, ako keby sa toto prešetrovanie nezačalo. Začatie prešetrovania v rámci preskúmania bolo teda čisto diskrečným úkonom, ktorý žalobcovi umožnil získať náhradu, ktorú by nemal právo žiadať, ak by sa toto prešetrovanie nezačalo. Skutočnosť, že inštitúcie nešli nad rámec náhrady priznanej žalobcovi, sa nemôže považovať za porušenie dostatočne závažné pre vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva na základe článku 288 druhého odseku ES.

74 Subsidiárne Rada uvádza tri doplňujúce tvrdenia. Po prvé rozhodnutie týkajúce sa retroaktívneho účinku nariadenia č. 2380/98 zahŕňalo prvok posúdenia, ktorý spočíval v otázke, či okolnosti prešetrovania v rámci preskúmania umožnili alebo odôvodnili výnimku zo všeobecného pravidla, podľa ktorého opatrenia prijaté v nadväznosti na prešetrovanie v rámci preskúmania nie sú výhládovej povahy. Po druhé nie je pravda, že Rada výsledky prešetrovania v rámci preskúmania úmyselne nezohľadnila. Rada zvažovala otázku, či je možné priznať nariadeniu č. 2380/98 retroaktívny účinok vďaka opätovnému použitiu pôvodných údajov v rámci preskúmania sa doteraz neuskutočnilo a bolo jasné, že závery sa nevzťahovali na neskoršie obdobie. Nakoniec dospela k záveru, že takéto riešenie nie je možné vzhľadom na ustanovenia, ktoré sa uplatňujú na preskúmanie a na neexistenciu podobného prípadu v minulosti. Nebolo možné predvídať, že Súd prvého stupňa

s ňou nebude súhlasiť. Keďže prípad bol výnimočný, riziko pochybenia bolo vyššie. Okrem iného sa odmietnutím retroaktívneho účinku iba posilnilo nediskriminačné uplatnenie základného nariadenia na situáciu, pre ktorú toto nariadenie neposkytuje riešenie; uplatnenie právneho pravidla analógiou by bolo veľmi delikátne. Po tretie skutočnosť, že žalobca upozornil inštitúcie na dôsledky neexistencie retroaktívneho účinku nariadenia č. 2380/98, nie je rozhodujúca najmä preto, že inštitúcie zobrali toto upozornenie na vedomie, ale jednoducho dospeli k odlišnému záveru.

75 Nedošlo tiež k žiadnemu prekročeniu právomoci, keďže retroaktívne uplatnenie bolo zamietnuté v dôsledku výhľadovej povahy opatrení prijatých na základe preskúmania a nariadenie č. 2380/90 nebolo prijaté s výlučným alebo rozhodujúcim účelom dosiahnuť iné ciele ako tie, na ktoré sa odvoláva.

76 V prejednávanej veci teda konanie Rady predstavuje iba „nesprávny, ale ospravedlniteľný prístup k nevyriešenému právnemu problému“, na základe ktorého nevzniká mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva v zmysle článku 288 druhého odseku ES.

77 Komisia na pojednávaní tvrdila, že Rada v prejednávanej veci tým, že prijala nariadenie č. 2380/98, iba dobrovoľne opravila príliš striktné a prísne uplatnenie nariadenia č. 1567/97, aby tak pomohla účastníkom, akým je žalobca. Keďže základné nariadenie neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré sa týka opätovného začatia konania, prešetrovanie v rámci preskúmania sa začalo na základe článku 11 ods. 3 základného nariadenia. Judikatúra priznáva inštitúciám široký rozsah voľnej úvahy pri voľbe obdobia prešetrovania. Inštitúcie sa jednoducho domnievali, že vykonávajú preskúmanie platných opatrení. Až rozsudok Medici Grimm I ukázal, že ustanovenia základného nariadenia, ktoré sa vzťahujú na preskúmanie, sa v prejednávanej veci nemohli uplatniť. Vzhľadom na to, že ide o nové

a výnimočné okolnosti, nie je možné vyvodiť záver, že Rada konajúc uvedeným spôsobom zjavne a závažne prekročila medze svojej diskrečnej právomoci. V prejednávanej veci teda nedošlo k dostatočne závažnému porušeniu práva Spoločenstva, ktoré by umožnilo vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 78 Nedovolené konanie vytýkané v prejednávanej veci v podstate spočíva v skutočnosti, že Rada v nariadení č. 2380/98 nevyvodila všetky dôsledky zo záverov prešetrovania v rámci preskúmania týkajúceho sa dovozu výrobkov Lucci Creation žalobcom tým, že nepriznala retroaktívny účinok zmene sadzby antidumpingového cla uloženého na tento dovoz.
- 79 Podľa ustálenej judikatúry a ako pripomína aj žalobca, rozhodujúce kritérium na určenie, že porušenie práva Spoločenstva je dostatočne závažné, je zjavné a závažné prekročenie medzí diskrečnej právomoci danou inštitúciou Spoločenstva. Ak táto inštitúcia disponuje značne obmedzeným alebo dokonca nedisponuje žiadnym rozsahom voľnej úvahy, môže na určenie existencie dostatočne závažného porušenia postačovať jednoduché porušenie práva Spoločenstva (rozsudky Bergaderm a Goupil/Komisia, už citovaný, body 41 až 44, a EnBW Kernkraft/Komisia, už citovaný, body 41 až 44, a EnBW Kernkraft/Komisia, už citovaný, bod 87). Predovšetkým zistenie nezrovnalosti, ktorej by sa za analogických okolností nedopustila priemerne prezieravá a starostlivá administratíva, umožňuje vyvodiť záver, že konanie orgánu predstavuje nezákonnosť takej povahy, ktorá odôvodňuje uplatnenie zodpovednosti Spoločenstva podľa článku 288 ES (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. júla 2001, Comafrika a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 a T-225/99, Zb. s. II-1975, bod 134).

- 80 V tejto súvislosti komunitárny režim mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva tiež zohľadňuje zložitosť situácií, ktoré sa majú vyriešiť, a ťažkosti uplatnenia alebo výkladu textov (rozsudky Súdneho dvora z 5. marca 1996, *Brasserie du pêcheur* a *Factortame*, C-46/93 a C-48/93, Zb. s. I-1029, bod 43, a z 10. decembra 2002, *Komisija/Camar a Tico*, C-312/00 P, Zb. s. I-11355, bod 52).
- 81 Ochrana práv, ktoré jednotlivci vyvodzujú z práva Spoločenstva, sa tiež nemôže meniť v závislosti od vnútroštátnej alebo komunitárnej povahy orgánu, ktorý spôsobil škodu (rozsudok *Bergaderm a Goupil/Komisija*, už citovaný, bod 41). Treba teda uznať, že podľa vzoru sporov o zodpovednosti členských štátov za porušenie práva Spoločenstva musí súd Spoločenstva, na ktorý bol podaný návrh na náhradu škody, prihliadnúť pri určení, či porušenie práva Spoločenstva inštitúciou Spoločenstva predstavuje dostatočne závažné porušenie, na všetky prvky charakterizujúce prejednávajúcu situáciu, pričom medzi tieto prvky patrí predovšetkým stupeň jasnosti a presnosti porušeného pravidla a úmyselný alebo neospravedlňiteľný charakter prípadného právneho pochybenia (pozri analogicky rozsudky Súdneho dvora zo 4. júla 2000, *Haim*, C-424/97, Zb. s. I-5123, bod 43, a zo 4. decembra 2003, *Evans*, C-63/01, Zb. s. I-14447, bod 86).
- 82 V prvom rade treba v prejednávanej veci určiť, či Rada disponovala pri prijatí nariadenia č. 2380/98 rozsahom voľnej úvahy v otázke retroaktivity zmeny sadzby antidumpingového cla uloženého na dovoz výrobkov *Lucci Creation*.
- 83 Súd prvého stupňa rozhodol v bode 87 rozsudku *Medici Grimm I*, že keďže inštitúcie Spoločenstva v prešetrovaní v rámci preskúmania určili, že chýba jedna z náležitostí, na základe ktorých sa ukladá antidumpingové clo, nemožno sa domnievať, že boli pri prijímaní nariadenia č. 1567/97 splnené podmienky ustanovené v článku 1 základného nariadenia a že ochranné obchodné opatrenia

proti dovozu Lucci Creation do Spoločenstva boli potrebné. Za týchto okolností boli inštitúcie povinné vyvodiť všetky dôsledky z voľby zvoleného obdobia prešetrovania, a keď určili, že Lucci Creation nepraktikoval dumping počas tohto obdobia, mali priznať dôsledkom tohto zistenia retroaktívny účinok.

- 84 Z uvedeného vyplýva, že Rada, keďže určila, že Lucci Creation nepraktikovala počas obdobia prešetrovania žiaden dumping, nemala právo uložiť antidumpingové clo na dovoz týchto výrobkov žalobcom. Z právneho hľadiska teda nedisponovala žiadnym priestorom pre voľnú úvahu a bola povinná priznať zmene sadzby tohto cla retroaktívny účinok.
- 85 Odlišné tvrdenie Rady týkajúce sa výhľadovej povahy opatrení prijatých na základe prešetrovania v rámci preskúmania nemôže byť prijaté. Súd prvého stupňa totiž v rozsudku *Medici Grimm I* rozhodol, že keďže obdobie prešetrovania zvolené v preskúmaní predchádzajúcom prijatiu nariadenia č. 2380/98 bolo rovnaké ako obdobie v konaní, ktoré viedlo k prijatiu nariadenia č. 1567/97, nejde o preskúmanie, ale o opätovné začatie pôvodného prešetrovania.
- 86 Aj za predpokladu preukázania, že začatie prešetrovania, ktoré viedlo k prijatiu nariadenia č. 2380/98, bolo politickým gestom vyplývajúcim z diskrečnej voľby Rady, nie je toto začatie prešetrovania relevantné, pretože táto voľba nemohla mať žiaden vplyv na povinnosti Rady uložené základným nariadením.
- 87 Neexistencia priestoru pre voľnú úvahu Rady v súvislosti s retroaktívnym účinkom nariadenia č. 2380/98 však nie je dostatočná na určenie, že v prejednávanej veci došlo k dostatočne závažnému porušeniu článku 1 ods. 1 základného nariadenia,

ktoré by bolo spôsobilé založiť zodpovednosť Spoločenstva. Treba ešte prihliadnuť, v druhom rade, na zložitosť situácie, ktorá sa má vyriešiť, na ťažkosti uplatnenia alebo výkladu textov, stupeň jasnosti a presnosti porušeného pravidla a úmyselný alebo neospravedlniteľný charakter právneho pochybenia, ku ktorému došlo.

- 88 V prejednávanej veci Rada v podstate tvrdí, že sa dopustila ospravedlniteľného pochybenia, keďže okolnosti, aké sú v prejednávanej veci, sa doteraz nevyskytli, a že Rada konala v dobrej viere pri voľbe nepriznať nariadeniu č. 2380/98 retroaktívny účinok.
- 89 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, po prvé, že z nariadenia č. 2380/98, ako aj z konania predchádzajúceho jeho prijatiu vyplýva, že inštitúcie sa domnievali, že začali prešetrovanie v rámci preskúmania a nie že išlo o opätovné otvorenie pôvodného konania. Až po prijatí rozsudku Medici Grimm I sa situácia objasnila a konanie vedené inštitúciami sa nanovo kvalifikovalo.
- 90 Po druhé, zo zásad uplatniteľných na preskúmanie a osobitne z článku 11 ods. 6 základného nariadenia vyplýva, že opatrenia prijaté na základe prešetrovania v rámci preskúmania majú výhľadový charakter, keďže prípadný retroaktívny účinok určitých nariadení vyplývajúcich z preskúmania je prípustný len za obmedzených podmienok, ktoré v prejednávanej veci neboli naplnené. Okrem iného podobný prípad sa v minulosti nevyskytol.
- 91 Po tretie, odôvodnenie č. 19 druhý pododsek nariadenia č. 2380/98 jasne preukazuje, že Rada zobrala na vedomie tvrdenia, ktoré jej pred prijatím nariadenia č. 2380/98 predložil žalobca v súvislosti s retroaktívnym účinkom tohto nariadenia, ale po ich preskúmaní dospela k odlišnému názoru.

- 92 Po štvrté, hoci prijatie nariadenia č. 2380/98 samo osebe neobsahuje voľbu ekonomickej politiky, nastolilo zložitú právnu otázku nezodpovedanú súdnou praxou, ktorá sa vyriešila až rozhodnutím Súdu prvého stupňa o zákonnosti tohto nariadenia v rozsudku *Medici Grimm I*.
- 93 Po piate, nie je tiež preukázané, že Rada sa dopustila prekročenia právomoci. Podľa judikatúry je akt inštitúcie Spoločenstva postihnutý vadou spočívajúcou v nezákonnosti iba vtedy, ak bol prijatý s výlučným alebo prinajmenšom rozhodujúcim účelom dosiahnuť iné ciele ako tie, na ktoré sa odvoláva (rozsudky Súdneho dvora z 25. júna 1997, *Taliansko/Komisia, C-285/94*, Zb. s. I-3519, bod 52, a Súdu prvého stupňa z 20. marca 2001, *T. Port/Komisia, T-52/99*, Zb. s. II-981, bod 53), a prekročenie právomoci možno určiť iba na základe objektívnych, relevantných a súhlasných indícií (rozsudky Súdu prvého stupňa z 24. apríla 1996, *Industrias Pesqueras Campos a i./Komisia, T-551/93, T-231/94 až T-234/94*, Zb. s. II-247, bod 168, a *T. Port/Komisia*, už citovaný, bod 53).
- 94 V prejednávanej veci však žalobca nijako nepreukázal, že Rada odmietla priznať nariadeniu č. 2380/98 retroaktívny účinok s výlučným alebo rozhodujúcim úmyslom dosiahnuť iné ciele ako tie, na ktoré sa odvoláva.
- 95 Naopak Rada odmietla priznať retroaktívny účinok nariadeniu č. 2380/98 nie s výlučným alebo rozhodujúcim úmyslom spôsobiť, aby dovozcovia, ktorí sa nezúčastnili na pôvodnom prešetrovaní, boli sankcionovaní a nebolo im priznané právo na získanie náhrady ich antidumpingových ciel, ale preto, že v skutkovom a právnom kontexte, tak ako ho bolo možné v danom období odôvodnene vnímať, sa Rada domnievala, že prešetrovanie v rámci preskúmania sa skutočne vykonalo a že opatrenia, ktoré sa mali prijať, mohli mať jedine výhľadovú povahu. Odôvodnenie voľby obdobia pôvodného prešetrovania vhodnosťou v odôvodnení č. 8 nariadenia č. 2380/98 a kvalifikácia takéhoto prístupu ako „výnimočného“ preukazujú, že inštitúcie boli presvedčené, že vykonávajú preskúmanie.

- 96 Zdôvodnenie uvádzané Radou odôvodňujúce odmietnutie retroaktívneho účinku nariadenia č. 2380/98 spomenuté v bode 18 vyššie nie je relevantné na účely analýzy o prípadnej existencii zneužitia právomoci. Aj keď je toto zdôvodnenie bezpochyby nenáležité, je iba druhoradé vo vzťahu k hlavnému uvádzanému zdôvodneniu, ktoré je samo osebe postačujúce, podľa ktorého preskúmacie konania, v rámci ktorých sa Rada domnievala, že koná, majú zo svojej povahy výhľadový charakter.
- 97 V rozpore s tvrdeniami žalobcu sa preto vzhľadom na tieto okolnosti a neexistenciu dôkazu o opaku nemožno domnievať, že Rada sa dopustila zneužitia právomoci alebo vedome porušila článok 1 ods. 1 základného nariadenia.
- 98 Za týchto okolností sa nezdá, že Rada porušila článok 1 ods. 1 základného nariadenia spôsobom dostatočne závažným pre vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva. Tvrdenia žalobcu musia byť teda zamietnuté bez potreby preskúmať, či bolo cieľom uvedeného ustanovenia udeliť práva jednotlivcom.
- 99 Keďže podmienka vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva spočívajúca v konaní danej inštitúcie nebola v prejednávanej veci naplnená, žaloba sa musí zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné podmienky vzniku predmetnej zodpovednosti.

O trovách

- 100 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené ho zaviazat' na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalovanej.

- 101 Komisia ako vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania na základe článku 87 ods. 4 rokovacieho poriadku, podľa ktorého inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastník, znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Žalobca znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Rade.**
- 3. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

Legal

Mengozi

Wiszniewska-Białecka

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 26. januára 2006.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

H. Legal